

Vergaderjaar 1993–1994

23 487

Uitbreiding en wijziging van wettelijke regelingen inzake externe advisering op het terrein van volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer (Versobering en harmonisatie externe adviesorganen VROM)

Nr. 7

EINDVERSLAG

Vastgesteld 30 maart 1994

De vaste Commissies voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en voor het Milieubeheer¹ brengen na kennisneming van de memorie van antwoord als volgt verslag uit over dit wetsvoorstel. Gezien het veelal fundamentele karakter van de inbrengen van de leden van de deelnemende fracties zijn deze niet thematisch, maar per fractie geordend in dit verslag. De commissies verzoeken om deze ordening ook bij de beantwoording aan te houden. Daarnaast stellen zij een samenhangend betoog op prijs. Onder het voorbehoud dat de gestelde vragen en opmerkingen genoegzaam worden beantwoord achten de commissies de openbare beraadslaging over dit voorstel van wet in beginsel voldoende voorbereid.

1. Vragen en opmerkingen van de leden van de CDA-fractie

1.1. De leden van de CDA-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van de memorie van antwoord. Zij dankten de regering voor de beantwoording van de door hen gestelde vragen. Op een enkel punt bleven vragen of leidde de memorie van antwoord tot een nadere reactie hunnerzijds.

1.2. In de eerste plaats is dat de benoeming van – een aantal – leden van de Raad voor de ruimtelijke ordening en de Raad voor de volkshuisvesting op voordracht van maatschappelijke organisaties. Voorop moet staan, dat leden deskundig zijn op het terrein van de betreffende raad. En voorts dat de onafhankelijkheid is gewaarborgd. Maar, zoals de regering zelf aangeeft, functioneert de benoeming op voordracht voor de Raad voor het milieubeheer goed. De reactie van de regering, die ondermeer verwijst naar commissies van de onderscheiden raden, beoordeelden zij dan ook niet als overtuigend. Zij vroegen aan welke organisaties gedacht kan worden als het gaat om het doen van voordrachten voor respectievelijk de Raad voor de ruimtelijke ordening en de Raad voor de volkshuisvesting.

1.3. Zij kondigden aan bij de afhandeling van het Wetsvoorstel terug te zullen komen op de mogelijkheid de verschillende commissies aan te haken bij de Raad voor het milieubeheer danwel het secretariaat van deze commissies te concentreren bij het gezamenlijke secretariaat van de raden. De aan het woord zijnde leden konden enig begrip opbrengen voor de redenering van de regering over de duidelijk verschillende taken die de

raden en de beoogde commissies hebben (strategisch op hoofdlijnen en technisch op de uitvoering in een deelterrein gericht) maar meenden toch, dat minimaal van verdere concentratie van de ambtelijke ondersteuning sprake zou moeten zijn.

1.4. Aanmerkelijk overtuigender beoordeelden zij de toelichting op de bijzondere positie van de Waddenadviesraad. Met name de parallel met de in Duitsland en Denemarken opererende adviesraden en de verduidelijking van wat in de memorie van toelichting de spreekbuisfunctie wordt genoemd. Hier wordt geen overleg onder verstaan, maar juist de bundeling van deskundigheid op titel van de Pkb-Waddenzee (dus geïntegreerd en gebiedsgericht). Zij bleven het overigens merkwaardig vinden, dat de Waddenadviesraad adviseert aan de voorzitter van het Coördinatiecollege Waddenzee. Deze constructie is weliswaar verklaarbaar vanuit de poging die de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft ondernomen de in het college betrokken overheden mee te laten betalen voor de instandhouding van de Waddenadviesraad, maar zij meenden dat dit geen reden is om – ook formeel – de advisering te laten plaatsvinden in de richting van de regering (onze minister en de ministers wie het aangaat), waarbij uiteraard het Coördinatiecollege van de adviezen op de hoogte kan worden gesteld. Zij voelden zich daarin gesteund door de memorie van antwoord, waarin de regering zelf zegt, dat de adviezen zich primair richten op het rijksbeleid en daarnaast voor een deel ook van belang zijn voor de medeoverheden. De nu voorgestelde constructie heeft er alle schijn van dat adviezen eerst de zeef van het Coördinatiecollege moeten passeren en zonodig van commentaar moeten worden voorzien alvorens zij bij de regering belanden. Zij kregen graag een nadere reactie op hun opmerkingen, die overigens niet beoogden af te doen aan de nuttige functie van het Coördinatiecollege als zodanig.

1.5. Met betrekking tot de Raad voor de volkshuisvesting en de reactie van de regering over de suggestie om deze samen te voegen met de Raad voor de ruimtelijke ordening namen deze leden er kennis van dat dit thans nog niet verstandig wordt geacht. Reden geving hiervoor was dat de Raad voor de volkshuisvesting hoofdzakelijk sectoraal adviseert en het raakvlak, de ruimtelijke kant van volkshuisvesting, niet zo omvattend is dat van een belangrijke overlap kan worden gesproken. Tevens werd in de memorie van antwoord naar voren gebracht de ontwikkelingsfase waarin het volkshuisvestingsbeleid thans verkeerd. Wel werd erkend dat van een aanmerkelijke samenhang en zelfs afhankelijkheid van beide beleidsvelden sprake is. Dat bracht deze leden tot een enigszins aangepaste suggestie waarop zij graag een reactie kregen. Breng de ruimtelijke aspecten van het volkshuisvestingsbeleid qua advisering onder bij de Raad voor de ruimtelijke ordening en stel voor de sectorale aspecten een commissie in vergelijkbaar met die voor de drinkwatervoorziening en voor de bodembescherming. Als overgang tot 1997 achtten zij dat nog denkbaar de Raad voor de volkshuisvesting te handhaven. Zij waren in elk geval van oordeel, dat zeker op termijn voor een zelfstandige Raad voor de volkshuisvesting geen plek meer is. Dat is de logische consequentie van het decentraliseren van belangrijke delen van het volkshuisvestingsbeleid, zowel functioneel als territoriaal en van vergaande versoering en beperking tot hoofdlijnen in de advisering.

1.6. Uit de memorie van antwoord begrepen zij, dat ook de regering vindt, dat advisering door de Raad voor de ruimtelijke ordening over Pkb's gezien moet worden als behorend tot de advisering op hoofdlijnen. Ook zij konden zich voorstellen dat partiële wijzigingen daaronder niet altijd vallen. Zij namen er kennis van dat ook de regering ziet dat het bundelen en van commentaar voorzien van inspraakreacties op PKB's tot de eigenlijke taak behoort van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en slechts om pragmatische en historische redenen plaatsvindt bij de Raad voor de ruimtelijke ordening. Zij gaven de

regering in overweging die taak terug te brengen op de plaats waar die hoort, op het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer dus.

1.7. De beschrijving van de samenstelling in relatie tot de taak van de Commissie genetische modificatie sterkte deze leden in hun oordeel, dat in die commissie een ethicus eigenlijk niet gemist kan worden. De samenstelling laat een gezelschap technologen en wetenschappers zien, die ongetwijfeld ook gevoel zullen hebben voor de ethische aspecten van hun adviezen, maar die wel als eersten, zoals de memorie van antwoord zegt, geconfronteerd worden met nieuwe ontwikkelingen op hun werkteerrein. De memorie van antwoord noemt expliciet de signaleringsfunctie ook met het oog op de maatschappelijke en ethische implicaties. Daarom is men zelf gekomen tot een sub-commissie waarin ook ethici zitting hebben en tot regelmatig overleg met de Commissie-Schroten. Zij handhaafden daarom hun suggestie in de commissie een of meer ethici aan te wijzen en beter nog om alle op dit terrein ten behoeve van de rijksoverheid werkzame adviescommissies te bundelen tot een integrale commissie. Zij gaven de regering in overweging tot dit laatste te besluiten – nu of op een later moment – en vroegen ten slotte nog of bekend is hoe de verschillende commissies zelf over een dergelijke suggestie denken. Het bleef hen overigens onduidelijk waarom de regering er hier voor kiest wel te benoemen op voordracht van maatschappelijke organisaties en zelfs de Raad voor het milieubeheer waar zij dat elders zo stellig afwijst. De commissie is kennelijk al departementsoverstijgend, omdat de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid vanwege de arbeidsomstandigheden die bij vergunningverlening in het geding kunnen zijn ook twee leden mag benoemen. Dat versterkt de argumentatie voor een echt integrale commissie waar alle in het geding zijnde belangen kunnen worden beoordeeld en in de advisering kunnen worden meegenomen. Het ligt niet voor de hand een dergelijke commissie aan te haken bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

2. Vragen en opmerkingen van de leden van de PvdA-fractie

2.1. De leden van de PvdA-fractie hadden nog enkele vragen na de uitvoerige beantwoording in de memorie van antwoord. Zij realiseerden zich dat het nu meer een kwestie van kiezen dan van vragen is. Deze leden zagen de noodzaak om nu reeds een stop te zetten op weg naar een mogelijke verdere herstructurering in 1997. De voorgestelde versobering past in deze algemene lijn en zij konden die steunen. Zij vonden echter dat voor de drie voorgestelde technische commissies verdergaande voorstellen reeds nu mogelijk zouden kunnen zijn.

2.2. De leden van de PvdA-fractie konden op dit moment instemmen met de voorstellen voor de drie strategische raden. Zij verwachtten dat bij de heroverweging in 1997 wederom bekeken zal worden of er een samenvoeging van Raad voor de ruimtelijke ordening en Raad voor de volkshuisvesting zal kunnen plaatsvinden. Zij achtten deze nadere afweging dan noodzakelijk.

2.3. De instelling van de Waddenadviesraad konden zij vooralsnog steunen. Deze Raad kan een functie vervullen voor het gebiedsgerichte beleid. Zij betreurden dat de betrokken Waddenoverheden wèl het belang van de Waddenadviesraad onderstrepen, maar daaraan geen financiële consequenties willen verbinden. Afgrendeling van de rijksbijdrage is dan ook op zijn plaats. Zij verzochten de minister de andere overheden nogmaals te bewegen om ook een bijdrage te leveren voor die adviezen die vooral van regionale betekenis zijn. De meer nationaal en internationaal gerichte advisering kan een zaak van de rijksoverheid blijven.

2.4. Deze leden waren overtuigd door de argumentatie van de minister dat de drie technische commissies wettelijk geregeld dienen te worden. De wijze waarop dat hier wordt voorgesteld riep bij hen echter nog grote

twijfel op. Enerzijds is de advisering veel specialistischer en gedetailleerder dan wordt voorgestaan bij de drie strategische raden, maar anderzijds zijn er zeker elementen in de advisering, die passen in de werkwijze van de Raad voor het milieubeheer, zoals bijvoorbeeld de advisering van de Technische Commissie bodembescherming over begrippen als multi-functionaliteit en normering en de advisering van de Commissie Drinkwatervoorziening over de strategie met betrekking tot de drinkwatervoorziening. Zij dachten aan een ander model, namelijk onderbrengen van de drie specialistische commissies bij de Raad voor het milieubeheer. Daartoe zou een bepaling moeten worden opgenomen die de Raad voor het milieubeheer verplicht, deze drie subcommissies in te stellen, met de mogelijkheid om als subcommissie rechtstreeks te adviseren over puur technische onderwerpen. De advisering over maatschappelijke onderwerpen kan dan lopen via de Raad voor het milieubeheer en deze raad wordt dan niet belast met de technische adviezen, wat ook niet in de werkwijze past. Voordeel is het voorkomen van dubbele advisering door zowel de specialistische commissies en de Raad voor het milieubeheer, maar ook de mogelijkheid voor efficiënter werken via een gezamenlijk secretariaat, zodat zeker overheadkosten worden verminderd.

Eventuele andere subcommissies zouden voor specialistische adviezen op dezelfde wijze kunnen werken. De Raad voor het milieubeheer zou de bevoegdheid kunnen krijgen om zulke commissies in te stellen. In deze opzet past ook een eventuele differentiatie in de termijnen van benoeming.

Zij vroegen de regering uitgebreid op hun suggestie te reageren, liefst voorzien van een nota van wijziging in deze richting. Tevens vroegen zij een overzicht van de personele bezetting van de staf van alle raden en commissies uit dit wetsvoorstel.

2.5. Waar de regering op bladzijde 8 van de memorie van antwoord wijst naar adviezen met betrekking tot onderzoeken, vroegen deze leden of en hoe overlap met de adviezen van de Raad voor het milieu- en natuuronderzoek kan worden voorkomen.

3. Vragen en opmerkingen van de leden van de VVD-fractie

3.1. De leden van de VVD-fractie hadden met belangstelling kennisgenomen van de memorie van antwoord. Zij dankten de regering voor de uitvoerige antwoorden. Alhoewel deze antwoorden op een aantal punten verhelderend waren, was er bij deze leden toch nog behoefte om enkele opmerkingen te maken, alsmede enkele vragen te stellen.

3.2. Aangaande de vraag of een specialistische commissie bij of krachtens wet moet worden geregeld, waren deze leden nog niet door de regering overtuigd. De aan het woord zijnde leden, zagen weliswaar het verschil tussen strategische advisering op hoofdlijnen, zoals door de drie grote adviesraden als taak wordt uitgevoerd en de meer technisch of specialistische georiënteerde advisering. Deze leden meenden evenwel dat een zekere overlap in advisering door voornoemde raden c.q. commissies niet geheel kon worden uitgesloten. Zo kunnen specialistische commissies adviezen uitbrengen over strategische onderwerpen. Daarnaast zullen specialistische adviezen inpasbaar moeten zijn binnen de grote strategische lijn voor het betreffende beleidsveld. Meer in het bijzonder vermochten deze leden nog niet in te zien, waarom advisering inzake «technische» aspecten van bodemsanering door een specifiek aangewezen subcommissie binnen de Raad voor het Milieubeheer zou leiden tot een ongewenste vermenging met de hoofdlijn van beleid waarover door deze Raad advies wordt uitgebracht. Gaarne zagen zij, dat de regering hier nog eens op inging. Het argument, dat aan adviezen van een bij of krachtens de wet geregelde commissie in de praktijk een groter gewicht wordt toegekend, beschouwen zij als oneigenlijk. De kwaliteit van

de advisering, alsmede de maatschappelijke behoefte daaraan dient de handhaving en positie van een adviesorgaan in eerste plaats te legitimeren.

3.3. Deze leden vroegen hoe het door de regering gehanteerde argument van een wettelijk voorgeschreven consultatie van de commissie drinkwatervoorziening (blz. 5 en 6 van de memorie van antwoord) zich verhoudt tot de eerder door de regering aangekondigde wetgeving tot afschaffing van adviesverplichtingen over voorgenomen wetgeving en beleidsvoornemens. Voorts vroegen zij of deze wettelijk voorgeschreven consultatie ook geldt met betrekking tot de commissies genetische modificatie en bodembescherming.

3.4. Deze leden stelden vast, dat op het terrein van de regelgeving van de genetische modificatie van organismen thans veel in ontwikkeling is. Reeds eerder hadden deze leden te kennen gegeven, dat zij voor de commissie genetische modificatie vanwege het bijzondere taakveld van deze commissie en de hieraan verbonden ethische aspecten voldoende redenen zagen om voor deze commissie een op zichzelf staande positie in overweging te nemen. Voor deze leden riep de memorie van antwoord echter vragen op over de relatie tussen de technisch wetenschappelijke en signalerende taken van de commissie en de in een subcommissie plaatsvindende ethische gedachtenwisseling. Graag zagen deze leden een nadere verduidelijking van de hier bedoelde structuur en taakverdeling. Gezien de raakvlakken met het terrein van andere ministeries en de niet los te koppelen ethische aspecten, waren deze leden nog niet overtuigd dat de voorgestelde commissie genetische modificatie op termijn is voorzien van de meest geëigende bestuurlijke inpassing. Zij vroegen of de regering met de voorgestelde structuur reeds vooruitloopt op de binnenkort te verwachten tussenrapportage over de ontwikkelingen in de regelgeving met betrekking tot genetische modificatie. Gaarne zagen de aan het woord zijnde leden een nadere beschouwing van de regering op dit punt.

3.5. Deze leden hadden aangaande de uitzonderingspositie die voor de Waddenadviesraad wordt voorgesteld nog enkele vragen. Deze leden stelden vast, dat door de integrale gebiedsgerichte advisering de Waddenadviesraad gericht is op meerdere departementen (naast de Ministeries Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, ook Verkeer en Waterstaat en Landbouw, Natuurbeheer en Visserij) en dat daarnaast ook provincies en gemeenten gebruik maken van de advies- en overlegfunctie. In dat verband kwam het deze leden niet onlogisch voor, dat mede-gebruikers participeren in de overlegstructuur en tevens financieel bijdragen in de kosten van het in stand houden van de overleg c.q. adviesfunctie. Deze leden betreurden het, dat de regering er kennelijk niet in geslaagd is om met de medegebruikers van de Waddenadviesraad overeenstemming te bereiken over mede-financiering. Gezien de eerder door de kamer aangegeven richtlijnen voor de herstructurering van het stelsel van externe adviesorganen vroegen de aan het woord zijnde leden of de regering ook andere regelingen heeft overwogen naast de voorgestelde regeling bij wet. Gaarne zagen zij een nadere beschouwing tegemoet op het punt van organisatiestructuur en financiering.

4. Vragen en opmerkingen van de leden van de D66-fractie

4.1. De leden van de D66-fractie stelden, dat zij met betrekking tot dit wetsontwerp een ander, verdergaand, perspectief hanteerden dan de regering. Het was niet voor niets dat zij in het voorlopig verslag de gedachte opperden voor een breed adviesterrein, namelijk het gehele gebied van de fysieke infrastructuur, dus de advisering voor de hoofdgebieden van de departementen van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en van Verkeer en Waterstaat tezamen. Juist om de samenhang van de daarop betrekking hebbende onderwerpen.

Daarnaast zagen zij het nut van een adviesstructuur voor de informatievoorziening binnen de rijksdienst, die betrekking zou kunnen hebben op zowel de vastgoedinformatievoorziening, de persoonsinformatievoorziening en de informatievoorziening van de media en de daarbij behorende organisatorische en technische deskundigheid van de aanpak van de automatisering.

4.2 Uit de memorie van antwoord was deze leden gebleken, dat de ambities van de regering voorshands veel beperkter waren. Het momentum van de in gang gezette verandering zou verloren kunnen gaan door een operatie die zeker nog enkele jaren in beslag zou nemen. Het betere zou dan de vijand worden van het goede. Zij concludeerden dat deze incrementele weg van groei tot samenhang en samenwerking tot 1997 gevolgd zal worden.

Hoewel het niet hun voorkeur had, zagen zij wel in dat verwerking van hun opvatting het wetsvoorstel essentieel zou wijzigen. Echter zij wensten wel dat duidelijke perspectief voor na 1 januari 1997 in het oog te houden.

Waar de regering stelt dat eventuele verdergaande stappen in een later stadium niet worden uitgesloten, wilden deze leden dat nog wel wat scherper stellen. Zij achtten het van groot belang dat de betrokken partijen in het veranderingsproces de doelstelling van het wetsontwerp niet als een einddoelstelling zouden zien. Voor een ieder moet het duidelijk zijn dat het proces voort zal gaan in de richting van de interdepartementale beleidsclustering, langs de lijnen van het project «herziening adviesstelsel».

4.3. Naar aanleiding van het antwoord van de regering op een vraag van de leden van de CDA-fractie waarin wordt aangegeven dat zij er de voorkeur aan geeft de integratie te bevorderen per beleidscluster, vroegen deze leden of dit tevens een meer projectmatige benadering inhoudt waarbij delen van de diverse adviesraden, binnende departementaal en buitende departementaal, gezamenlijk tot adviezen kunnen komen.

Overigens merkten deze leden op dat zij de negatieve lading die wordt toegekend aan het beeld een advieskathedraal met vele kapellen niet zonder meer te kunnen delen. Het gaat dan immers om prachtige bouwwerken die de eeuwen hebben getrotseerd. Zij vroegen of het inderdaad niet goed zou zijn een adviesstructuur te ontwerpen volgens dat model. Zij informeerden naar de negatieve punten van een dergelijke constructie. In zekere zin is daarmee toch een redelijke ervaring binnen het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur met de Raad voor het Cultuurbehoud opgebouwd, zo brachtten zij naar voren.

4.4. Deze leden bleven van mening dat de argumenten die worden aangevoerd om bij de Raad voor het milieubeheer toch vast te houden aan benoeming van de leden door organisaties die op dat beleidsterrein werkzaam zijn evenzeer voor de andere adviesorganen kunnen worden aangevoerd. Ook voor het beleidsterrein van de volkshuisvesting kan aangevoerd worden dat sprake is van een verschuiving van regulering van bovenaf naar zelfregulering binnen kaders. En ook binnen de volkshuisvesting is de rol en betrokkenheid van de doelgroepen (huurders, corporaties, gemeenten) dermate fundamenteel dat de redenering gehouden kan worden dat een doorwerking met betrekking tot de inbreng in de strategische beleidsvoorbereiding via deelname in de raad (in dit geval de Raad voor de volkshuisvesting) van een aantal betrokken overheden en maatschappelijke organisaties gewenst is. Deze leden vroegen of de regering kan aangeven wat nu de fundamentele verschillen zijn tussen het beleidsterrein van de volkshuisvesting enerzijds en het milieubeheer anderzijds, en waarom door deze verschillen een andere benadering voor de samenstelling van de raden wordt gerechtvaardigd.

4.5. Deze leden erkenden dat er een verschil in soorten van advies bestaat tussen die van de 3 grote raden en van de kleine op een specifiek terrein deskundige commissies. Echter, waarom worden zij dan niet

allemaal «Commissie» genoemd. Dat zou ook scherper het onderscheiden karakter aangeven, de specifieke positie, de aard van de adviezen en de zittingsduur.

4.6. Het antwoord van de regering en de nadere informatie van de Waddenadviesraad hadden deze leden ervan overtuigd dat in het geval van de Waddenadviesraad terecht van een uitzonderingspositie kan worden gesproken. Het feit dat de leden van de Waddenadviesraad functioneren zonder «last of ruggespraak», de garantie dat deskundigheid het dominante criterium is bij de samenstelling van de Waddenadviesraad en het feit dat hier sprake is van een territoriale adviesraad voor een uniek natuurgebied, had de aanvankelijke twijfels hierover bij de fractie van D66 weggenomen.

4.7. Met betrekking tot de advisering inzake de vastgoedinformatievoorziening hadden deze leden er goede nota van genomen dat de Raad voor de vastgoedinformatie fungeert als overlegplatform van de sector. Daarbij heeft de Raad voor de vastgoedinformatie een mogelijkheid de coördinerend bewindspersoon om actie te vragen en deze heeft andersom de mogelijkheid de Raad voor de vastgoedinformatie om een oordeel te vragen omtrent bepaalde aangelegenheden met betrekking tot de vastgoedinformatievoorziening.

Daarmee is het duidelijk dat er geen sprake is van een algemene adviesfunctie van de Raad voor de vastgoedinformatie. Dat zou ook neerkomen op advisering door belanghebbenden.

4.8. Het bleef echter deze leden verbazen dat de coördinerend bewindspersoon geen behoefte meer had aan een vast adviesorgaan, wat deze leden betreft een vast onderdeel van een overkoepelend adviesorgaan, inzake de vastgoedinformatievoorziening. Het gaat toch om een wezenlijke informatievoorziening die de basis is voor beleid gericht op de ruimtelijke ordening, de volkshuisvesting en het milieubeheer. Incidenteel zal advies gevraagd kunnen worden aan de Raad voor de volkshuisvesting of Raad voor de ruimtelijke ordening. Het moge duidelijk zijn dat de leden van deze raden nu niet direct op hun specifieke kennis (organisatorisch en technisch en kennis van de automatisering) van de vastgoedinformatievoorziening worden benoemd.

4.9. Artikelen

Het was deze leden opgevallen, dat er niet was ingegaan op de door hen gestelde vragen met betrekking tot artikel 55, eerste lid en artikel 55m. Zij verzochten de regering dat alsnog te doen.

De voorzitter van de vaste Commissie voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening,
Castricum

De voorzitter van de vaste Commissie voor het Milieubeheer,
Van Rijn-Vellekoop

De griffier van de Commissies,
Verschoor